

MARIBORSKI VEČERNIK JUTRA

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Grajski trg 7 / Tel. uredništva in uprave 24-55
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejeman
v upravi ali po pošti 10 din, dostavljen na dom 12 din / Oglasi po ceniku / Ogla-
se sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Barmati

Precej je imen, ki so se utrnila v po-
vojni dobi na gospodarskih obzorjih ter
razburkala ves svet. Še krepko nam
zvenijo po ušesih zvoki imen raznih
Kreugerjev, Staviskijev, Berlinerjev, Ca-
stilijonijev in drugih, ki so s svojimi afe-
rami pobrizgali dobro ime svojega na-
roda in zapustili za seboj madeže, ki jih
ni bilo mogoče izprati.

V zadnjem času se je priključilo novo
ime Julija Barmata. Po zaslugi tega
židovskega kriminalnega bankirja je
moral sposobni belgijski politični vodi-
tel in šef bruseljske vlade Van Zeeland
odstopiti. Ta dogodek je nenavadno raz-
buril vso Belgijo, pa tudi vodilne go-
spodarske in politične kroge v vsej Ev-
ropi. Vse se sprašuje: Kako je bilo mo-
goče, da je židovski špekulant in bankir
strmoglavil odličnega predstavnika bel-
gijskega političnega in gospodarskega
življenja?

Tako je v zadnjem času postala tudi
simpatična in kolikor toliko mirna Bel-
gija pozorišče neke afere, ki izdatno
dobi ravnotežje in obstoječi red belgijs-
ke države... Tako se je zaenkrat to-
rišče neprekinjenih škandalov preneslo
na še neomadeževana belgijska tla, kar
je za sodobne gospodarsko finančne pri-
like gotovo silno značilna zadeva.

Že pred svetovno vojno sta se poja-
vila na Nizozemskem dva brata Julij in
Henrik Barmat. Umela sta, dokopati se
do kopice dragocenih nizozemskih gol-
dinarjev in se kmalu po vojni znašla v
Berlinu, kjer pa so že leta 1925 odkrili,
da sta oba Barmata čisto navadna golju-
fa in tilhotapca. Barmata sta bila obsor-
lena na leto dni težke ječe in sta bila
izgnana iz Nemčije, kjer je zvok naziva
Barmat postal identičen s pojmom kor-
rupcionista in lopova. Zatem sta prene-
sla sedež svojega kriminalno finančnega
delovanja na Dunaj, ki sta pa ga morala
let 1932 zapustiti, nakar sta se pojavila
v Belgiji.

V demokratični Belgiji je visoka bel-
gijska družba sprejela oba goljufa v
svoje vrste ter jima omogočila nadaljnje
»delovanje«. Ustanovila sta banko »Gold-
zicher Et Penso«. S tem se jima je po-
srečilo, da sta lahko navezala stike z
vodilnimi činitelji in funkcionarji pri bel-
gijski Narodni banki. Tudi Belgija je mo-
rala doživeti spoznanje, da sta Barmata
čisto navadna goljufa. Tudi Belgiji niso
bile prizanešene nobene žrtve. Vpokoje-
ni general Etienne, ki je bil v ravnatelj-
stvu belgijske Narodne banke, je rešil
svojo častniško čast na ta način, da si
je pognal smrtonosno kroglo v glavo.
Guverner omenjene banke dr. Franck je
odšel na dopust in se ne bo nikdar več
vrnil na svoj položaj. Med žrtve je pa-
del tudi bivši šef belgijske vlade Van
Zeeland, ki je bil preje podguverner
omenjene banke in ki so ga reksistični
demagogi proglasili za soodgovornega
radi milijonskih tavin, ki jih je uganjal
bankir Julij Barmat, ki mu je belgijska
Narodna banka dajala visoke kredite
proti potvorjenim novčanicam.

Van Zeeland se je umaknil, da lahko
kot privatnik brani svojo čast. Julij Bar-
mat je izginil na Nizozemsko. Belgijsko
državno tožilstvo je zahtevalo njegovo
izročitev radi obtožbe pomeverbe in kri-
minalnega bankrota. Istočasno pa je iz-
ginil iz Belgije tudi Van Zeeland in ni-
kdo ne ve, kje se sedaj nahaja...

Še precej je takšnih Barmatov po Ev-
ropi in vsem svetu. Tudi pri nas jih je
bilo precej in njihov kriminalni rod še
ni popolnoma zatrt ter iztrebljen. Takšni
Barmati škodujejo prestižu držav in
dobremu imenu naroda več, kakor še

Mobilizacija vseh japonskih vojnih sil

Roosevelt pripravljen posredovati

WASHINGTON, 11. novembra. Sin japonskega ministrskega predsedni-
ka Koneya je izročil predsedniku Rooseveltu pismo svojega očeta, v katerem
gre za posredovanje. Doznava se, da je Roosevelt pripravljen posredovati v
sporu med Kitajsko in Japonsko pod sedečimi pogoji: 1. Kitajska priznava
gospodarsko premoč Japonske na Kitajskem. 2. Kitajska priznava Mandžu-
rijo. 3. Japonska umakne iz Kitajske vso svojo vojsko razen poslaniških
straž. 4. Poseben mednarodni odbor kontrolira izvedbo teh ukrepov.

TOKIO, 11. novembra. Havas poroča: Vlada je sprejela zakonski osnu-
tek o splošni mobilizaciji vseh vojnih sil. V krogu opazovalcev se povdarja,
da nudi ta načrt totalne mobilizacije ter oblikovanje glavnega mikadovega
stanja, dokaz za to, da se vlada pripravlja za vse morebitnosti v slučaju
težkih komplikacij, ki bi mogle nastopiti. Iz ministrstva zunanjih zadev pa se
čuje, da bo Japonska te dni odpovedala pakt devetih tihomorskih sil.

Angleški glas: Nov kolonialni sistem pod mednarodno kontrolo, vsem v pred, ne samo Nemčiji

LONDON, 11. novembra. »Daily He-
rald« se na uvodnem mestu ponovno
peča z nemškimi kolonialnimi zahtevami
in predlaga, da se kolonije postavijo pod
mednarodno kontrolno upravo in da se
na ta način zadosti potrebam vseh onih
držav, ki nimajo lastnih kolonij. Ni do-
volj govoriti Nemčiji, da je vojno izgu-
bila in da nima pravice do kolonij. Nem-

čijo je treba pritegniti k razgovorom in
je treba oblikovati novi kolonialni sistem,
ki ne bi bil samo dobrodošel Nemčiji, ampak
tudi Švedski, Českoslovaški in dru-
gim državam. Navedeni list povdarja,
da bo Anglija prav rada dala na razpo-
lago za mednarodno kontrolo vse one
kolonije, ki jih je dobila po vojni.

Mlada japonska militaristična struja: Kitajska na kolena!

TOKIO, 11. novembra. List »Niši-Niši«
objavlja maksimalni program mladih ja-
panskih častnikov, ki se borijo na Kitaj-
skem. Ta program obsega sledeče točke:
1. Odstranitev nankinške vlade ter iz-
ločitev boljševiskih vplivov. 2. Anglija
mora spremeniti svoje zadržanje napram
Japonski, ker je to zadržanje posreden
vzrok neredov na Daljnem vzhodu. 3.
Končno razčiščenje vseh diferenc z Ja-
pansko in končni obračun z boljševisi-
ranjem Daljnega vzhoda. 4. Japonska
vojska je pripravljena, da podpre sever-
no Kitajsko pri oblikovanju nove vlade,
pri čemer ostane sicer maršal Čangkaj-

šek lahko na svojem mestu kot šef vlade,
vendar pa ne bi smel vršiti dejanske
oblasti. 5. Člani prave vlade bi se morali
obvezati k sledečemu: Sklenitev
protiboljševiškega pakta z Japonsko, na-
dalje oblikovanje raznih demilitarizira-
nih zon v pravi Kitajski, ureditev japo-
nskih garnizij v vseh delih Kitajske, kon-
trola kitajske pomorske carinske službe
po Japonski, pristop h gospodarskemu
bloku z Japonsko in Mandžukoom. Ta
maksimalni program na Kitajskem bo-
rečih se japonskih častnikov bo najbrže
igral veliko vlogo pri bodočih pogajanjih
s Kitajsko.

Litvinov je zaloputnil za seboj vrata bruseljske konference

BRUSELJ, 11. novembra. Novo vzne-
mirjanje je zbudil nenadni odhod sovjetskega
zastopnika Litvinova iz Bruslja. Ta odhod
se tolmači kot želja, da izrazi na ta način
nezadovoljstvo radi tega, ker se smatra, da ni
potrebno, da bi sovjetska Rusija prišla v
odbor konference za posredovanje na Daljnem
vzhodu. Drugi ruski odposlanec Potemkin je si-

cer ostal v Bruslju, vendar se predvideva
možnost, da tudi on skupno z vsem
osebjem zapusti konferenco. Ta dogodek
je zbudil zlasti v Parizu veliko razburjenje,
predvsem v levčarskih krogih. Litvinov je
odpotoval v Moskvo, četudi je bil zaprosen
po zun. ministru Delbosu, da ga počaka v
Bruslju.

tako veliko število drugih majhnih afe-
ric in škandalčkov. Barmati, Staviskiji,
Kreugerji in drugi takšni tipi lahko ve-
getirajo le tam, kjer ni dovolj jamstev
proti njihovem zlotovnemu ravnanju in
kjer ni dovolj zaščitnih mer za ohrani-
teve narodovega slovesa in dobrega
imena. Narodni in državni interesi mo-
rajo biti visoko nad vsem onim osebnim

in nizkim, kar izstopa iz vseh mogočih
poslovnih skrivnosti in neskrivnosti ter
gospodarskih špekulacij in podvigov v
grobih obrisih ogabnega, sebičnega pro-
fitarstva. Škandal Barmatov v Belgiji
naj izmodri odločilne činitelje povsod
tam, kjer je takšne barmatske kriminal-
ne robe še obilo na zalogi...

Gospodarske beležke

Naš izvoz lesa v Nemčijo je znašal v
prvih devetih mesecih 1937 640.000 ton
napram 4000 v istem razdobju leta 1936.

Potrošnja mesa v Italiji pada. Dočim
se potroši v Angliji 60, v Franciji 40 do
50 kg govejega mesa na glavo prebi-
valca, se ne potroši v Italiji niti 20 kg.
V zadnjem času pa je v Italiji potrošnja
mesa še nadalje nazadovala ter je zna-
šala v letih 1926 do 1930 18,8 kg, od leta
1930 do 1936 pa samo 16,1 kg. Istočasno
pa je nazadoval tudi konsum masti,
svinjskega mesa, masla, mleka in sira,
pri tem pa je le nezatno narasla po-
trošnja ribe, in sicer od 5,1 na 5,6 kg
na glavo prebivalca. Konsum je naza-
doval vzporedno z dvigom cen, kar do-
kazuje, da se Italijani ne branijo mesa iz
nekih vegetarijanskih razlogov, temveč
samo zato, ker jim je postalo meso pre-
drago. Ljudje si ne morejo mesa več pri-
voščiti.

Tarifni odbor se sestane šele v decem-
bru. Kakor poročajo iz Beograda, se bo
sestal tarifni odbor šele v začetku de-
cembra, najbrže 2. decembra. Tarifni
odbor bo svoje delo po vsej verjetnosti
zaključil že v decembru, nakar bo šla
nova tarifa v tisk, da bo mogla v janu-
arju že iziti.

Narodna banka naj podvoji obljubljene
kredite. V Beogradu se je vršila konfe-
renca denarnih zavodov, na kateri so
pretresali vprašanje likvidnostnih kredi-
tov Narodne banke za denarne zavode,
s katerimi naj bi se omogočilo predvsem
izplačilo vlog malih vlagateljev. Pri za-
ščitenih bankah in hranilnicah znašajo
vloge do 10.000 Din, skupaj 646 milijonov
dinarjev, in je Narodna banka za izplači-
lo teh vlog rezervirala le 250 milijonov
Din. Na konferenci so zastopniki denar-
nih zavodov soglasno ugotovili, da bi
bilo želeli, da Narodna banka zviša ob-
ljubljene kredite vsaj na dvojni znesek,
da bi se dosegel določeni cilj. Zlasti naj
bi se podprli mali denarni zavodi, ki so
večino svojih vlog naložili v kmečka
posojila in ki so jih sedaj odstopili Privi-
legirani agrarni banki.

Tri milijarde dinarjev znašajo celotne
vloge pri Poštni hranilnici. Stanje vlog
po čekovnih računih je znašalo koncem
oktobra 1.713.622.825,62 Din in je bilo
odprtih 107 novih čekovnih računov, ta-
ko da je sedaj pri Poštni hranilnici 25.637
čekovnih računov.

Nova železniška proga Varaždin—Ko-
privnica se bo izročila prometu dne 10.
decembra 1937.

Vprašanje gospodarskega obveščanja
in gospodarske propagande bo predmet
konference, ki jo je sklicalo trgovsko
ministrstvo za 12. t. m. v Beogradu. Kon-
ference se bodo udeležili zastopniki go-
spodarskih ministrstev, zastopniki vseh
trgovskih, industrijskih in obrtnih zbor-
nic.

Novo telefonske relacije. Otvorjen je
telefonski promet Majšperk—Špilje (ta-
ksa za navaden pogovor 1,50 zlatih fran-
kov), Maribor—Eibiswald (2,70), Maribor
—Lassnitz (3,45), Maribor—Rekawinkel
(3,90), Maribor—Ried (3,45), Maribor—
Veld (3,45), Ormož—Poreče (3,45), Slo-
venska Bistrica—Kruppendorf (2,70),
Sv. Lovrenc na Pohorju—Gradeč (3,45),
Sv. Lovrenc na Pohorju—Dunaj (4,35).

Nov rudarski zakon pripravljata mini-
strstvo za rude in gozdove. Narodna
skupščina bo najbrže že v prvem tromesečju
1938 razpravljala o novem zakonu.

Narodna banka objavlja, da je dne 10.
t. m. izplačevala nova klirinska maka-
zila z Italijo od št. 8320 do vštete št.
8383 z dne 2. oktobra t. l.

Pabecki

Sladkorni baroni

»Del. politika« piše v št. 90: »Sladkor hočejo podražiti. Sladkorni baroni v Jugoslaviji so se obrnili na vlado s predlogom, da jim dovolj zvišati ceno sladkorju. Sladkor se jim zdi torej še prepečen, dasi ni nikjer na svetu tako drag kot je ravno pri nas. Upajmo, da vlada ne bo ugodila predlogu sladkornih baronov. Pocenitvi bencina za avtomobile ne sme slediti povišanje cene sladkorju, ki daje pogonsko silo človeškemu organizmu! Ne sme se dovoliti, da bi sladkorni baroni, izrabljajoč dejstvo, da je produkcija sladkorja z mednarodnim dogovorom kapitalistov med seboj omejena in konkurenca tudi sicer v zaščitno carino onemogočena, grenili državljanom življenje.«

»Odpadniki«

»Del. politika« poroča v št. 90: »Na Slov. Javorniku in na Jesenicah je prestopilo nekaj svobodnih državljanov iz katoliške v pravoslavno cerkev. Nagibi k temu so pač njihova stvar, pa naj so strogo osebne ali politične oz. kulturno demonstrativnega značaja: zaradi tega o njih ne bomo razpravljali. Zanima nas le članek jeseniškega glasila Katoliške akcije »Na mejah«, ki piše o tem pod nazivom »Odpadniki«. Članek, ki izvirna najbrž iz peresa kake posvečene — krščansko ljubezen oznanjače — osebe, ima med drugim tudi sledeče stavke, da začnemo kar od začetka: »V vseh časih so se našli ljudje, ki jih je tek skupnega življenja našel radi njihove manjvrednosti prelahke in jih je kot smeti odložil na obrežjih uživanja in koristolovstva. Tam na obrežjih življenja širijo smrad svoje gnilobe do svojega propada, tok časa pa gre zato očiščen naprej v novo življenje ljudskih množic, njihovih organizacij in narodne skupnosti. Ljudje brez značaja so to, ki jih trenutek obvlada in ki jim je prepričanje, narodnost, vera, zvestoba nedosegljiv pojem. V zadnjih tednih je bilo na Jesenicah in na Javorniku nekaj ljudi, ki so smatrali za primerno in lepo zapustiti vero svoje mladosti in svojega naroda in so prešli v pravoslavje. Katoliška cerkev za njimi ne bo žalovala. Bili so suhe veje na deblu njenega življenja, kakor bodo ostale suhe tudi tam, kamor so sedaj prešli... Bili so in ostali bodo balast, ki jih je cerkev le kot matj držala v svoji sredi v zaupanju v neskončno božjo ljubezen. Zaradi njih, ki sami že zdavnaj niso verovali, je verovala zanje Cerkev, v Luč in prosila, da jih pred zatonom zemškega življenja razsvetli, kakor jih je razsvetlila že toliko med nami, ki so ji nekaj viharno nasprotovali. Za cerkev ni škoda, za nje, za odpadnike je, ker so za seboj porušili most, preko katerega bi morda le še ob žaru božje ljubezni našli pot k življenju svoje duše... Vendar jim nočemo biti sodniki, da jim pofu nazaj po spokornem spoznanju resnice in prevare ne zapremo.« — Ali je treba še komentarja? Skoro, da ne. Besede, ki so pisane v prošlem duhu »Stoverčev« »čežane«, so tako jasne, da bolj jasne biti ne morejo. Dokler si magari suha veja brez verovanja v sveti rimski cerkvi, tako dolgo je dobro. Ko pa enkrat napraviš nekaj s svojo glavo — tedaj Sodomo in Gomoro nad tebe! In ne sramujejo se, da ti koncu še hibernavsko vabijo nazaj. Toda ljudem se odpirajo oči — in ohranimo jim garnje, da ne zapade pozabi.«

Odkrite besede

»Slov. beseda« poroča v št. 41: »O stanovski moral. Zadnji učiteljski tovariš« je zapisal v svojem uvodniku, ki je nad vse stvaren, med drugim tudi naslednjo veliko resnico: »Trgovino s službenimi mesti, z napredovanji in ostalimi pravicami vsega stanu zakrivijo vedno le oni, ki ne poznajo stanovske morale, ki jim je stanovska zavest tuja, ki so jim interesi celokupnega stanu ono nepotrebno zlo, katero jih ovira v prizadevanju za dosego osebnih koristi.« — Te odkrite in nedvoumne besede so danes neverjetno aktualne in bodo povzročile marsikod skelečo bolečino.«

Zakaj veliki Maribor

Priključitev okoliških občin Mariboru

Prejeli smo: Medtem ko je inkorporacija okoliških občin v ostalih mestih naše banovine že izvedena in so dani za to vsi pogoji, se vprašanje velikega Maribora iz nerazumljivih razlogov ne more premakniti z mrtve točke. To odlaganje je v škodo mestu samemu, še bolj pa okolici, ki tvori z mestom celoto, tako da je vprašanje samo po sebi že rešeno, je z uradne strani je še treba privolitve. Priključitev naj bi se izvedla v takem obsegu, da bi imelo mesto dovolj razvojnih možnosti za vso bližnjo bodočnost, vključile pa naj bi se prejšnje občine Kamnica, Košaki, Pobrežje, Radvanje in Studenci, Tezno in Krčevina in bi imelo na ta način mesto okoli 60.000 prebivalcev. Mesto bi bilo sproščeno pretesnih meja in bi imelo zavidne predpogoje za razvoj, med jugoslovanskimi mesti pa bi zavzel Maribor uglednejši položaj kakor ga ima sedaj, saj so po vojni številna mesta številčno prehitela Maribor, ker so se jim priključile okoliške občine.

Ne samo splošni, tudi lokalni razlogi govore za priključitev, Gospodarske, gradbene, socialne, zdravstvene, šolske in druge prilike niso na onj višini, da bi zadovoljevale sodobnim zahtevam predmestja. Okolica je prenehala biti kmetijsko selšče in ima mnogo zahtev, ki jim sedanje uprave v ozkih mejah svojih proračunov ne morejo ugoditi. Priznavamo požrtvovalno delo dosedanjih uprav in njih napore za izboljšanje, vendar pa to ne zadostuje. Predmestje danes potrebu-

je kanalizacijo, tlakovane ceste, vodovod, rabi nove šole, igrišča, azile in še mnogo. Delavski kader narašča iz dneva v dan in vedno češče so prošnje za podporo, toda kaj bo šele v bližnji bodočnosti, ko ni hiralnic, sirotišnic, dispanzerjev... Tuberkuloza neusmiljeno vlada med delavstvom. Z Dravskega polja pa se že čuje krik: malarija ante portas!

Bitne važnosti za nadaljni razvoj pa je zgraditev novega dravskega mosta, ki bi Maribor »decentraliziral«, nudil sedaj zapuščenim okrajem razvojne možnosti, skrajšal zvezo med Pobrežjem, Teznom, in ostalim Dravskim poljem ter mestom. Pojavlja se tudi vprašanje izboljšanja zveze med Studenci in mestom oz. Kamnico. Vse te probleme bo lahko rešil le veliki Maribor, njegova uprava pa bo imela odgovorno dolžnost, zahteve mesta in okolice urediti.

Vsi ti in še mnogi drugi razlogi so pričali tudi mnoge iz okolice, ki so bili doslej proti priključitvi. Nasprotniki priključitve imajo pač kot najmočnejši argument, da bodo v tem slučaju davki mnogo večji. Vendar pa temu ni tako, ker je znano, da mestne doklade niso višje kakor one v okolici, ostale davščine pa bi se postopoma vpeljavale, kakor bi postopoma napredovala kanalizacija, vodovod itd. Zato je tudi smešna trditev nekaterih, da bi od priključitve imela okolica še škodo in da bi bila ovirana v svojem razvoju.

Dan molka — dan miru!

Danes proslavljamo ob obletnici premirja dan miru, dan molka. Pomudimo se vsaj za trenutek v spominu na žrtve velike vojne. Počastimo njihov spomin v globoki želji po trajnem miru.

Tragično dejanje generala Tomića

Včeraj ob enih je poskušal izvršiti samomor poveljnik Beograda, armijski general Vojislav Tomić. Poskus samomora je izvršil v svoji spalnici na postelji. Ustrelil se je z revolverjem v srce. Rana je zelo nevarna, tako da je v opasnosti njegovo življenje. Takoj po poskusu samomora so vojaška oblastva izvedla preiskavo, vendar se o vzrokih poskusa samomora ni moglo nič zanesljivo izvedeti. Kolikor je doslej znano, ni Tomić pustil nobenega pisma, v katerem bi pojasnil svoje dejanje. Znano je, da se general Tomić zadnje čase ni dobro počutil in je bil zato precej neraven in potr.

Pobrežške novice

SK Slavija je ustanovila dramski odsek in se že vrše zadnje predpriprave za otvoritveno predstavo, ki jo režira g. Fric.

Tojažba.

Nevesta: »Dolžnost mi je, ljubi moj Ivan, da ti sporočim žalostno novico, da je moj oče prišel ob vse imetje!«

Ženin: »Nikar ne žaluj radi tega, saj si bom lahko poiskal nevesto, ki bo imela denar!«

Pirati menjajo torišče svojega delovanja

»Nionska konferenca se tiče samo morja. Nič za to! Se bom kar na kopno preselil.

(Iz »Ošiš. ježa«.)

Juce

»Ali zato slabše opravljam svojo službo, ako sem bolan? Ali se je že katero živinče poškodovalo ali izgubilo pod mojim varstvom? Kaj...«

»Čast ti, Jure, ne moremo se pritoževati, ali mi ti hočemo samo dobro! Kaj se boš mučil s svojo bolno nogo po pašnikih! Zaslužil si s svojim vzornim čredovanjem, da se oddahneš, da stopiš takorekoč v pokoj! Dobro ti hočemo, usmiljeni smo s teboj...«

»Nikar mi ne želite na ta način dobroga, nikar ne bodite na ta način usmiljeni z menoj!«

»Jure, ti tega ne razumeš! Hej, to bi se vsak drug zahvalil, nam bil iz dna duše hvaležen, ako bi mu prepustili kočjo in mu dajali še hrano, zastonj namreč!«

»Nikar zastonj, ne maram zastonj! Zasluzil si bom, pošteno zaslužil! Pustite mi čredništvo!«

»Vidiš Jure, ne moremo, ker...«

»Ne morete? Potem hvala za vašo dobroto! Pridite in spodite me iz kočje...«

»Jure!« ...

»Ne maram take dobrote! Marko, kaj naj delam vse dolge poletne dneve sam, sam, brez dela, brez dolžnosti v tej kočji? Hrano mi boste nosili, me pitali kakor otroka in čakali, da me odnesete na pokopališče in se me na ta način iznebite...«

»Ne bodi čuden, Jure!«

»Nič čuden! Pustite mi čredništvo,

zadovoljni boste z menoj, zadovoljen bom sam; zaslužil si bom bivališče v kočji, zaslužil hrano.«

»Jure, črednik ne moreš več biti!«

»Povem vam, da lahko s svojo bolno nogo še deset let črednikujem! Kaj bi se na to ozirali! Noga je moja, mene boli, jaz trpim; ako ne bi mogel, bi že sam vedel! Za tem tiči drug vzrok!«

»Kaj bi se prerekala! Koča ti je prosta, da ne boš lakote poginil, bomo že skrbeli, črednik pa ne boš! Daj sem rog!«

»Ne dam!«

»Rog je naš!«

»Roga ne dam in ne dam!«

»Kako se moreš ustavljati in ne dati tega, kar ni tvoje, pravemu lastniku?«

Jure je molčal.

»Torej, ne daš?«

»Križ božji, to imamo od svoje dobrote! Rog sem!«

»Marko je prijel rog. Jure se je vzpel, oči so mu žarele, na lice mu je udarila rdečica.

»Proč!«

Jure je pokazal nenavadno moč; sunil je Marka, da se je opotekel.

»Ha, še pretepal se bo! Berač nadležni, ti boš mene suval! Bog daj!«

Zag al se je proti Juretu, ki je skok odbil in udaril z rogom po njegovi glavi. »Berač smrdljiv!« je sikal Marko.

»Ven, gospodar mogočni!« se je izvilo iz Juretovih ust, in z vzdignjenim rogom se je bližal Marku.

»Čakaj, berač!«

Marko je odšel s kletvijo na jeziku,

Jureta je zapeklo in žgalo na nogi, da se mu je tema delala pred očmi. Znova si je položil jazbečeve masti na rano, položil rog poleg sebe in se zagledal vanj.

Rosno, jurjevo jutro; vesela svatba v naravi; vriskanje, petje, veselje, tiho pričakovanje, rog pa se ne bo oglasil... Živina bo vsa vesela hitela na sredo vasi — Jureta ne bo... Krenili bodo v stelni-ke — Jureta ne bo... Komu se bi ljubilo misliti na Jurjevo nevesele misli? Ah, Juretu!

Šel bo šepet skozi gozd, drugi ga bodo poslušali, Jure ga ne bo; sanjale bodo breze, Jure ne bo sanjal z njimi; dehtela bo resa, Jure ne bo pil njenega dehtenja; modrovali bodo hrasti, Jure jih ne bo poslušal; smreke se bodo objemale in govorile zaljubljene besede, Jure ne bo prisluškoval!... Skrijanček bo hotel prekositi vse druge tekmece, pa se mu ne bodo dali... tekma bo huda, strastna drugi jo bodo uživali, Jure je ne bo... Prišle bodo krave-vodnice pod okinčane breze in bodo iskale Jureta, da jim podari rdeče soli, Jureta ne bo.

III.

Jure, ali ne greš pred kočjo? Danes je god sv. Jurija! Ali ne greš pred kočjo, da vidiš svetli voz svojega patrona in se mu zahvališ za vse dobrote, ki ti jih je naklonil od zadnjega godu? Jure!...

Zdaj, zdaj... Juretovo telo se je zvijalo v neizrečeni bolečini.

Zdaj, zdaj... (Sledi konec.)

Kulturni razgledi

Pri treh mladenkah

(Ob prvi reprizi.)

Po daljšem presledku napolnjujeta naš Taliin hram nežnost in milina Schubertove glasbe, ki jo vešče, zanosno izvabljaja iz orkestrskega ansambla naš dirigent Lojze Herzog. Predstava je lepo uspela in tudi P. Rasberger je spretno organiziral in zrežiral znamenito in vedno znova privlačno Schubertovo in vedno znova privlačno Schubert-Bertejevo opereto »Pri Treh mladenkah«, dočim je A. Harastović prispeval s svojimi izkušnjami na koreografskem tisti. Živahno, zlito, toplo so zveneli vsi ti številni samo-, dvo- in večspevi (Čuj škričanček, Pod cvetočo, Cvetka čarobna, Najlepša je vendarle pesmica itd.), ki prepletajo potek tega romantično operetnega dunajskega dogajanja, ki bo vedno pritegovalo mladostno opojnost in v nežnosti topečo se glasbo Schubertovih »Treh mladenk« ljubčevo publiko.

Sancin B. je kot Franc Schubert popolnoma uspel, v plemenito iskreni govorici, zadržanih gibih, otožno doživljenih spevih (Srečen, Mojih pesmic melodije, Na vsako deblo). Tudi maska je kolikortoliko ustrezala zahtevam odgovarjajoče iluzije. Sancin je v tej operetni podobi izpričal, da je kos tudi tovrstnim operetnim žanrom. Jelka Igljčeva je nudila lik pristno dunajsko razživljene Hanerl, ki se stopnjuje do spoznanja ob samospevu »Velika je ta pesmica«. Pela in igrala je tako iskreno, neposredno, da bi jo še Dunajčani na kateremkoli svojem odru morali spoznati za svojo. S to njeno Hanerl že ob nastopnem trospreju povsem usoglašeni sta bili Haiderl S. Gorinškove in Hederl Branke Rasbergerjeve, ki sta takisto uspešno dodali svoj odrski delež. Verdovnikov baron Schober je ognjevit dunajski časnovovski ljubimec, ki se uspešno in razživljeno udeležuje na vseh straneh, dokler ne najde končnega pomirjenja v Hanerlinem naročju. Tudi ostali trije Schubertovi prijatelji Gorinškovi v slikar Moric, Kovčičev risar Kupelweiser in Gromov operni pevec Vogl so predstavljali slikovito ubrano družino dunajskega umetnjakarstva Schubertove dobe, ki je bila v nošah in sceneriji v okviru danih možnosti kolikortoliko vedrodostojno ponazorjena. Mesto nenadno obolelega P. Rasbergerja, mojstra v tej operetni stroki, je v zadnjem hipu uskočil kot dvorni steklar Tschöll naš Povhe. In to njegovo »uskoštvo« ni bilo napačno. Sedaj šele vidimo, kako prav je, da imamo Povheta v Mariboru stalno pri rokah. Ne samo radi nujne pomoči v izrednih slučajih, kakor je bil snočnji, ampak tudi radi potrebne event. spremembe v gotovih vlogah. Ali ne bi kazalo, zasigurati si ga, vsaj kot stalnega gosta? Njegov Tschöll je imel na sebi precej tistih potez, ki so splošno znane kot svojsko dunajske, ter je reprezentativno predstavljal dunajsko obrtniško mestjanstvo. Veselo razgibana, vlnična hrava, na vso moč zgovorna je bila Grisi E. Barbičeve. Italijanizmi ji dobro ležijo. Njena uporabnost se je ob tej vlogi podaljšala v novo smer. Žmahitna in plastična je bila hišnica V. Zamejčič-Kovičeve, ki je po daljšem presledku kot novo angažirana operetna in operna moč zopet nastopila na našem odru. Ob tej njeni Brametzbergerci se nehoče usiljive vprašanje: Katera druga bi pač mogla uspešneje tolmačiti hišnične kaprice in oblastnosti? Iz polnega grla je priki- nel njen preteči samospev »Zares je že od sila«.

Nekoliko manj vidne vloge so zasedli še Blaž kot poštar Binder, Crnobori v vlogi sedlarja Brunederja, oba prikupna snubca, J. Košuta kot danski poštanik grof Scharnhorst, Harastović kot detektiv Nowotny, Starčeva kot Weberjeva, Križajeva in Tovarjnikova kot služkinji, Savinova kot navihanc muhast pikolo, Košič kot pristno šinglski šingl, Standekner v vlogi inšpektorja Krautmayerja, L. Camer, S. Petrovič in B. Brunčič pa kot muzikanti.

Mariborska glasbena publika ni štedila priznanjem, pričakuje pa še z večjim zanimanjem prve operne predstave: V.

Mariborske in okoliške novice

Poslednja pot Cvetkove mame

Na mestnem pokopališču na Pobrežju so se večeraj popoldne zbrali pred mestno mrtvašnico številni prijatelji in znanci, da pospremijo blago gospo Vekoslavo Cvetkovo na njeni poslednji poti. Velika množica ljudi, ki se je kljub izredno slabemu vremenu zbrala na pokopališču, je živo izpričala, kako je bila pokojna Cvetkova mama priljubljena in spoštovana v najširših mariborskih narodnih krogih ter med stanovskimi tovariši in tovarišicami. Prišla pa je tudi njena toliko ljubljena šolska mladina, da se poslovi od ljubljene vzgojiteljice in učiteljice. Prišli so v velikem številu krčevinski Sokoli, katerih razvoj in razmah je pokojna spremljala vse do zadnjih dni z največjim zanimanjem. Po ubrano in čustveno odpeti žalostinki krčevinskega pevskega zbora »Lune« se je izpred mrtvašnice razvil veličasten mrtvaški sprevod de-svežega in toli obkovanega, preranega groba. Ob odprtem grobu so se v globoko občutenih besedah poslovili gospa Mešičkova v imenu krčevinske šole, vpokojeni šolski nadzornik g. Tomazič ter g. Goleš v imenu ZKD. Šolska deca, ki se je zgrnila ob svežih gomili, je v znak hvaležnosti zasula zadnje počivališče s svežim cvetjem in šopki, pevcji »Lunaši« pa so ubrano odpeli turobno žalostinko. Le malokatero oko je ostalo suho, ko so zdrknili telesni ostanki blage gospe in vrle narodnjakije, vzorne žene v objem matere zemlje. Zastrto nebo je sipalo svoj mokri blagoslov na svežo grudo in na vso zbrano množico, ki se je, sočustvujoč s težko prizadetim soprogom, vpokojenim nadučiteljem Franjem Cvetkom, ter njegovimi sinovi, razšla od onega koščka zemlje, kjer je našla blaga žena svoj zadnji dom. Ljubljena in spoštovana ter obče čislana Cvetkova mama, snivaj sladko v domači zemlji, ki si jo tako ljubila. Tvoj spomin bo živel trajno med nami!

Članski sestanek JNS za Maribor in ožjo okolico bo jutri v petek 12. t. m. ob 20. uri v zgornji dvorani Narodnega doma. Poročata narodna poslanca gg. Ivan Prekoršek in Avgust Lukačič.

Mokro na mokro... Sinoči so jele precej na gosto nalezavati dokajšnje snežinke. Mokri sneg je pretvarjal izdolbine in luknje v brozgaste luže. Mokro na mokro... To ni dobro: Tako zatrujejo oni, ki ne premorejo trpežnih čevljev — teh je tudi v Mariboru žal veliko —, pa tudi drugi, ki bi se radi s svojimi dilcami v vnetem živčavu pretelovadili po snežiščih in belj opojnosti. Martin! Letos si nam pa pikro zabrenka!

Namesto venca na grob umrle blage gospe Vekoslave Cvetkove sta darovala Učiteljskemu domu v Mariboru g. Anton Ogorelec, sol. upr. v p. 100 din in gospa Milka Lovšetova, soproga upravnika »Učit. doma« 50 din. Obema najiskrenejša zahvala!

Mistifikacija. Tukajšnji veletrgovec Ivan Göttlich je v torek zvečer prejel brzovjavo iz Zagreba, v kateri se mu njegov zastopnik De Grazia zahvaljuje ter mu sporoča, da ga ne bo več videl. Göttlich se je z brzovjavo podal k predstojništvu tukajšnje policije, kjer je izjavil, da se boji, da je Dr. Grazia, ki je vodil njegovo podružnico v Zagrebu, defraudiral 200.000 Din in nato pobegnil. Policija je takoj izdala tirailico in zadevo sporočila tudi zagrebški policiji. Ko se je De Grazia v sredo dopoldne slučajno podal na zagrebško policijo, so ga takoj aretirali in ga z brzovlakom prepeljali v Maribor, kjer je bil z g. Göttlichem na policiji konfrontiran. De Grazia je izjavil, da brzovjave ni on poslal in da je to delo konkurence in da g. Göttlichu sploh ne dolguje ničesar. Ko se je zadeva pojasnila, je bil De Grazia zopet izpuščen na svobodo.

Grob pri grobu. Na Pobrežju, Delavska 5, je preminil v 53. letu svoje starosti mizarski pomočnik Kramerberger Ivan; na Tezmem, Ptujška cesta 50, pa je izdihnila v cvetu svoje mladosti, komaj 18 let stara Volaj Paula, dijakinja Vesne. Žalujemo preostalim naše toplo sožitje!

Sprememba repertoarja! Radi obolevnosti v gledališkem ansamblu se mora mesto prvotno najavljene komedije »Revizor« danes vprizoriti vesela kmečka komedija »Trije vaški svetniki«. Abonma C ostane, če je pa kateri od abonentov to stvar videl že lansko leto in je ne želi videti ponovno, je naprošen, da to javi pri blagajni, da dobi »Revizorja« pri prihodnji reprizi.

Častni večer zvestim Sokolom. V soboto 13. novembra priredi Sokol Maribor-matica v Narodnem domu častni večer svojim prvim članom v ustanovnem letu 1907, ki so vso to dolgo dobo ostali zvesti sokolski misli in svojemu društvu. Na ta večer smo posebej povabili članestanovalnike, katerih imena in naslove smo mogli dognati, ostale pa vabimo tem potom, kakor računamo tudi na vse članice, ki so pripadali društvu pred vojno. Pridite vsi, da obnovimo spomine na prva leta. Zapojejo nam tudi »vandrovciki«, ki so v tistih časih budili slovenski Maribor. Na bratski sokolski večer je vabljeno vse članstvo.

Sokolsko društvo Maribor III. — predavanje: Br. Zupančič nas povede v nedeljo dne 14. nov. ob 10. uri v krčevinski šoli — v Pariz in po svetovni razstavi. K temu zanimivemu predavanju se vabi vse članstvo in tudi drugi izven društva! — Prosvetni odbor.

Umetniški klub in članj muzikalne žirije. Jutri ob 20. važna seja v »Bristolu«.

Slavni češki pianist Ruda Firkušny priredi svoj koncert v ponedeljek 15. t. m. v veliki dvorani Uniona. Posebna zanimivost tega koncerta bo Dvořakov klavirski koncert, ki ga bo zaigral znameniti gost s spremljevanjem orkestra. Drugi del pa bo izpolnil s solističnimi deli klavirske literature. Izvajal bo med drugim Schumannove simfonične varijacije in prekrasno Janačkovo delo »Slutnja smrti«. Koncert Firkušnega pomenja za Maribor pravo kulturno senzacijo, saj predstavlja koncert takega umetnika velik dogodek za velemesto, toliko bolj za malo mesto kakor je Maribor, ki more biti deležen takega koncerta le izjemoma in redko kedaj. Priporočamo, da si vstopnice čim prej nabavite pri »Putniku«.

Dramski odsek »Slavije« Pobrežje
vprizori pri Renčju veseligo
MARTIN SMOLA
ob 1/2.10. uri SMEH! nedelja 14. nov.

»Svojejavček« na Pesnici. V nedeljo, 7. t. m. je bila na Pesnici vprizoritev ljudske igre »Svojejavček« v vsestransko uspelem in odličnem podajanju svetotrojčkih igralcev. Pred predstavo je stare-

Sportna gibanja

700 tekem za klubove barve na zelenem polju!

Frangeš Ernest in Ronjak Arnold, popularna igralca sportnega kluba Železničar, igrala v nedeljo dne 14. nov. 1937 ob priliki prvenstvene tekme ISSK Maribor:SK Železničar 300, tekmo za svoj klub.

Frangeš Ernest, ki je polnih deset let bil na mestu srednjega krilca glavna opora svojega kluba, je bil rojen v Mariboru l. 1903 kot železničarjev sin. Svojo nogometno kariero je začel pri delavskem klubu SK Svobodi 1921. l. Vendar pa se v prvem klubu ni mogel razviti ter ga nato že vidimo po enem letu v takrat vodilnem klubu Maribora pri SK Rapidu. Že tam je bil steber moštva. Ko se je l. 1927 porodila med železničarji misel po ustanovitvi lastnega sportnega kluba, je bil Frangeš med prvimi, ki so priskočili na pomoč. Polnih 10 let je igral za svoj stanovski klub z vneto, voljo in požrtvovalnostjo kakor jo vidimo redko pri katerem igralcu. Na važnem mestu srednjega krilca je bil vedno gonilna sila — duša moštva, ki je peljal svoj klub od zmage do zmage. Ako se ozremo nazaj na lepe uspehe SK Železničarja, moramo priznati, da je tem uspehom pripomogel v veliki meri neumorni Frangeš. Mislimo, da ga skoro ni igralca v našem

Hina

Kino Union. Matura, vefilm v nemškem jeziku. Visoka pesem prve ljubezni. Simone Simon v glavni vlogi.

Narodna gledališča

Četrtek, 11. novembra ob 20. uri: »Trije vaški svetniki«, Red C.
Petek, 12. novembra: Zaprt.

šina gasilske župe Maribor levi breg in predsednik pesniških gasilcev g. Srečko Kranjc toplo pozdravil odlične goste, predvsem mariborskega mestnega poveljnika generala Čedo Stanojloviča, poveljnika mariborskega vojnega okrožja polkovnika Radovanoviča, garnizonarja podpolkovnika Maslača in kapetana Cirila Todečiča, ki so s svojo navzočnostjo počastili prireditelje. Obmejno narodno občinstvo je do zadnjega kotička napolnilo prostrano in z državnimi zastavami okrašeno dvorano, potem ko je po pozdravu odličnih gostov odsvirala godba državno himno. Svetotrojčki igralci so bili deležni toplega priznanja in navdušenega odobravanja. Čisti dobiček gre v fond, iz katerega se bo pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah zgradil spomenik nepozabnemu viteškemu kralju Aleksandru Ujedinitelju. Ta spomenik bo prvi spomenik mučenikskemu vladarju v naših prelepih Slovenskih goricah.

V Ljudski univerzi predava danes dr. Milan Vidmar, univ. prof. iz Ljubljane o nadvse zanimivi temi »Med Evropo in Ameriko«.

Hrvatski planinci na Pohorju. Hrvatsko planinsko društvo »Sljeme« priredi v nedeljo 14. t. m. tradicionalni skupni izlet k Mariborski koči na Pohorju.

Nočno lekarniško službo imata ta teden Vidmarjeva in Savostova lekarna.

Zrtev dela. Tkalka Alojzija Bradačeva, stanujoča v Delavski ulici 15, ki je zaposlena v Hutterjevi tekstilni tvornici, je prišla po nesrečnem naključju z desno roko v stroj za izdelavo hlačevine. Kolesje stroja ji je zmečkalo dva prsta in so jo morali poklicani mariborski reševalci prepeljati v tukajšnjo splošno bolnišnico.

Okradeni Ljubljančan. Trgovcu Josipu Beduri iz Ljubljane so izginili iz garderobe nekega lokala v Mariboru iz žepa plašča vsi dokumenti in usnjate rokavice. Bedura je zadevo prijavil mariborski policiji, ki sedaj poizveduje za tatom.

Še vedno strašljivo. Delavec Franc Krajnc, stanujoč v Ljubljanski ulici 36, je prijavil policiji, da mu je iz stanovanja izginila ura z verižico in da trpi radi tatvine okoli 700 dinarjev škode. Policija je storila korake, da izsledi tatove, ki v zadnjem času vznemirjajo meščane.

mestu, ki bi igral toliko tekem kakor baš on. Že za SK Rapid je odigral polnih 99 tekem v l. moštvu, za svoj stanovski klub SK Železničar polnih 300 tekem. Poleg tega pa je igral 18 tekem v reprezentanci mesta Maribor ter eno tekmo v reprezentanci železničarskih klubov naše države.

Drugi jubilat, Ronjak Arnold, je po letih mlajši — rojen je l. 1908, toda tudi on praznuje ob priliki 300. tekme 10letnico sportnega udeleževanja pri svojem stanovskem klubu. Nogomet je začel igrati že l. 1922 v mladini Svobode. Ko se je ustanovil nato SK Merkur, je kmalu kot junior igral zelo vidno vlogo v svojem klubu. Po razpustitvi SK Merkurja je januarja l. 1928 prešel v sportni klub Železničar, kjer se je nadvse uspešno udeleževal vse do danes, to je polnih deset let. Njegovo prvo mesto v moštvu je bilo na stranskem halfu. Igral je tudi mnogo v napadu. Najboljša opora svojemu klubu pa je bil kot branilec. Kot izboren tehničar in taktičar je bil vedno nepremostljiva ovira nasprotnikom. Rači njegovih sposobnosti je bil od l. 1930 dalje stalno tudi v reprezentanci mesta Maribora. Dvakrat pa je igral tudi v reprezentanci železničarskih

Spomnite se CMDI!

Zadnje telefonične vesti

Lord Halifax pojde v Berlin! Rajh dobi nazaj kolonije?

LONDON, 11. novembra. Senzacionalnemu govoru predsednika vlade Chamberlaina, v katerem se izreka želja po urejenih odnosih z Nemčijo in Italijo, je sledila nova senzacija ob vesti, da bo lord Halifax, eden od vodilnih politikov današnje Anglije, v kratkem odpotoval v Berlin, kjer bo sprejet od kancelarja Hitlerja. Odzval se je sicer vabilu na berlinsko mednarodno lovsko razstavo in Göringov lov, vendar je izven dvoma, da so politični razgovori glavni vzrok njegovega poseta. »Daily Express« vidi v tem potovanju rezultat seje angleškega

ministrskega sveta preteklo sredo, na kateri se je sklenilo, da se lord Halifax pošlje v Berlin. »Daily Mail« povdarja, da je to potovanje v zvezi z vrnitvijo nekdanjih nemških kolonij, ker hoče Chamberlain na ta način urediti odnose do Nemčije. Socialistični »Daily Herald« poroča, da je angleški poslanik v Rimu tudi dobil nalogo, da stopi v stike z vodilnimi italijanskimi državniki v svrhu dejavnega razčiščenja vseh spornih vprašanj. Angleški tisk namiguje na popolno preorientacijo angleške zunanje politike napram Nemčiji ter Italiji.

Brazilija se punta in vznemirja „Bela hiša“

WASHINGTON, 11. novembra. Najnovejši dogodki v Braziliji so zbudili veliko razburjenje v Beli hiši. Brazilija je namreč kot največja južnoameriška država našla zaslombo v italijanski politiki in kaže preočitne simpatije za Francovo

Španijo. Tudi so braziljski krogi sklenili, da se priključijo protiboljševskemu paketu skupno še z nekaterimi drugimi južnoameriškim državami. S tem se je izjavilo sodelovanje Združenih držav ameriških z južnoameriškim državami.

ČANGKAJSEK BRUSELSKI KONFERENCI: DOKLER..., NE MORE BITI GOVORA O MIRU.

BRUSELJ, 11. novembra. Maršal Čang kajšek je naslovil na bruseljsko tihomorsko konferenco depešo, v kateri izjavlja, da sta kitajska vlada in kitajski narod čvrsto odločena, da se zoperstavljata japonski invaziji z vsemi silami. Kitajska vlada se bo striktno držala določb washingtonske pogodbe devetih sil iz leta 1922, vendar pa pričakuje, da se bo tudi klubov naše države.

japonska vlada spametovala, kar ne bi bilo težko spričo vsaj nekoliko solidarnosti. Dokler je v prelzušnji kitajska suverenost, ne more biti govora o miru.

PRED URADNIŠKO VLADO V BELGIJI.

BRUSELJ, 11. novembra. Kralj Leopold III. bo poveril po ponesrečeni Spaakovi misiji sestavo vlade nekemu liberalu. Če bi se tudi ta misija ne posrečila, potem je odločen, da imenuje uradniški kabinet, ki naj razpusti parlament in ki naj razpiše nove volitve.

Ptujske novice

Nerednosti pri dobavi soli. Zadnje čase se dogajajo velike nerednosti pri dobavi soli za ptujski okraj. Pred približno enim mesecem se je dogodilo, da ptujska glavna zaloga soli ni dobila 14 dni nikake soli, tako da so bili nekateri trgovci primorani kupovati sol izven

... dokler ji ni stric obrisal solz s svojim robcem — opranim z Radionom!

Tudi Vi, ki niste več novinka v gospodinjstvu, mislite morda, da je Vaše perilo belo. Primerjajte ga pa enkrat s perilom, opranim z Radionom. Razloček je očiten ter Vas bo prepričal: z navadnimi sredstvi oprano perilo izgleda sivkasto v primeri s perilom, opranim z Radionom. Nič čudnega: navadna pralna sredstva samo površno odpravijo nesnago, medtem ko kisikovi mehurički skupaj s peno dobrega Schichtovega mila, ki ga vsebuje Radion, prodirajo skozi tkanino in jo operejo tako, da postane »Radion-bela«. Uporabite pri pranju perila Radion, pa ne boste nikoli več uporabljali kakršnegakoli drugega pralnega sredstva!

Schichtov
RADION
pere sam

Razno

PREPRIČAJTE SE!
Popravljam snežne čevlje ter galoše po najnižji ceni. — Kodrič, Koroška c 32. 6494

Posest

NOVA HIŠA
z vrtno in vodniakom za Din 14.000 naprodaj, tudi na obroke. Resni kupci vprašajo pri Benko, Rotovski trg 4. 6488

LEPE PARCELE
dve minuti od avtobusne postaje, poceni naprodaj. Vprašati gostilna »Novi svet«. Studenec. 6472

Sobo odda

ODDAM SOBO
s štedilnikom Tezno, Ptujška cesta 29. 6491

Stanovanje

GOSPODIČNO
ali dijakinjo sprejemem poceni v vso oskrbo v bližini parka. Naslov v upravi. 6493

Oddam
SOBO S KUHINJO
s 1. decembrom, Gostilna Kekec, Meljski hrib 6. 6487

Službo dobi

Išče se
AKVIZITER
za prodajo knjig proti položivni kavciji. Ponudbe poslati na upravo lista pod »Kavcija«. 6490

Spomnite se CMD!

Oglašujte v »Večerniku«

Blago

za zavese
novi vzorci
Teksilana Budefeldt
Oglejte si izložbo!

Kupim

vsakovrstna namizna
jabolka
in jabolka za gospodinjstvo
Jakob Kuntner
ekspert sadja
Maribor, Kopitarjeva 12

ptujskega okraja, da so lahko svojim strankam postregli. Sedaj pa se pošilja našemu okraju samo debela morska sol, na katero pa tu nismo vajeni, ker smo dosedaj uporabljali izključno drobno sol iz Kreke. Morska sol, ki jo sedaj dobivamo, pa je tudi zelo nečista, poleg tega pa tudi dražja. Zahtevamo, da monopolska uprava napravi tukaj red ter odredi, da se našemu okraju dodeljuje samo drobna sol, kakršne tu želimo. Mislimo, da je naloga vsakega producenta, da čim boljše ustrezne svojim odjemalcem, zato naj tudi monopolska uprava ne pozabi na to poslovno pravilo.

Studenške novice

Ljudska univerza. Ljudska univerza prične toletno sezono drevj s predavanjem prof. Rudolfa: **Mir in vojna.** Predavanje se vrši že v novi dvorani deške osnovne šole ob 19. uri.

Poverjeništvu Vodnikove družbe je prevzela knjižnica Sokolskega društva v Studencih. Kdor želi knjige Vodnikove družbe, naj se zgleda v knjižnici, ki posluje vsako sredo in soboto od 18. do 20. ure zvečer.

Skrivnosti

66

»Kdo ve, mati...« jo je skušal tolažiti kurat.

»O, saj se ne bojim smrti! Bojim se le ločitve od tebe... To peče, sin moj, to boli. Preden pa umrem, moram še odkriti neko skrivnost... in prav z njim moram o tem govoriti.«

»Saj kmalu pride.«

»Komaj še verjamem.«

»Zadnjo dolžnost bo gotovo izpolnil.«

»O, on je marsikatero pozabil... In te skrivnosti se tudi boji!«

»Katero skrivnosti?«

»Ne, ne!« je odgovorila bolnica. »Sedaj še ne smem govoriti.«

»Ali, plašite me, mati!«

»Tiho, čuj!«

Sredi noči se je razlegel ropot bližajočega se voza.

»On je!« je radostno dejala bolnica.

»Zahvaljen Bog,« je vzdihnil kurat.

»Pojdi, pojdi, pohiti! Ze prihajate. Ne izgubljajte časa... vsak trenutek je dragocen. Naj vstopita, naj vstopita!«

Voz se je ustavil pred vrati.

Kurat je pohitel iz sobe. Kmalu nato se je vrnil, za njim pa sta vstopila mož petdesetih let in deklica sedemnajstih let.

Deklica je bila v plesni obleki in se zavijala v plašč iz bele svile.

Ko jo je gospod Balkam zagledal, je osupel stopil korak nazaj.

»Ona je, ona je!« je skoro preglasno vzkliknil.

Vstopila sta gospod in gospodična Lauson.

Armanda je živahno stopila k postelji in iskreno poljubila bolnično velo roko.

Umirajoča gospa jo je komaj opazila; njen pogled, poln nemira in vročice se je upiral v gospoda Lausona; samo njega je gledala, samo njega iskala in skušala dognati, kaj se skriva za tem tako hladnim in brezčutnim obrazom.

Z zadnjim naporom se je vzravnila v postelji; lasje so ji padali po bledelem obrazu, oči pa je široko odprla; bila je kakor mrlič, ki je vstal iz groba.

Pri tem pogledu je postalo tudi gospodu Lausonu tesno pri duši in nehote se je spoštljivo priklonil.

Bolnica je hotel govoriti, iz prsi pa se ji je iztrgal le hripav, nerazumljiv krik; sin je trepetaje pohitel k postelji in se zgrudil na kolena.

»Mati, mati moja!« je stokal v solzah.

»Tiho!« ga je prekinila umirajoča s tihim glasom in vzdignila roko k nebu. »Ali mi bo Bog odpustil?« (Dalje...)